

Dictamen en relació amb la consulta d'una Administració pública relativa a la inclusió de la frase "Habitatge ocupat il·legalment", per part d'un Ajuntament, als certificats d'empadronament de persones a les quals els manca un títol d'habitatge

Ref. CNS 23/2024

Antecedents

1. Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta d'una Administració pública en la qual planteja dues situacions que s'haurien detectat per part d'una entitat social, i que a parer de l'Administració consultant podrien entrar en conflicte amb la normativa de protecció de dades personals
2. En concret, la consulta es refereix a la pràctica d'un Ajuntament, que consistiria, segons la consulta, en introduir la frase "Habitatge ocupat il·legalment" en tots els certificats d'empadronament de persones empadronades a les quals els manca un títol d'habitatge (és a dir, de persones que es troben en situació d'ocupació d'habitatges).
3. Analitzada la consulta, que s'acompanya de còpia d'un informe jurídic de l'Administració que formula la consulta, i de fotocòpia d'una targeta acreditativa de residència, tramitat davant la policia nacional, i fotocòpia d'un certificat d'empadronament emès per l'Ajuntament, en què s'observa en ambdós documents la frase "*habitatge ocupat il·legalment*", vista la normativa vigent aplicable, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, emeto el dictamen següent:

Fonaments de dret

I

De conformitat amb allò que estableix l'article 5, apartats g) i o) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, correspon a l'Autoritat proporcionar informació sobre els drets de les persones en matèria de tractament de dades personals, així com respondre les consultes que formulin les entitats del seu àmbit d'actuació sobre la protecció de dades personals en poder de les administracions públiques. L'article 8.2.g) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, disposa que és funció de la directora de l'Autoritat respondre les consultes que l'Administració de la Generalitat, els ens locals i les universitats de Catalunya li formulin sobre l'aplicació de la legislació de protecció de dades personals.

En conseqüència, el present dictamen s'emet d'acord amb les esmentades previsions dels articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

II

La consulta exposa que s'hauria detectat que una persona empadronada a l'Ajuntament, en un habitatge que ocupava sense títol, va demanar un certificat d'empadronament davant l'Ajuntament amb la finalitat de tramitar la targeta acreditativa de residència davant el Cos Nacional de Policia (CNP) al mateix municipi.

La consulta explica que, quan una persona tramita la seva targeta acreditativa de residència davant el CNP, ha d'aportar un certificat d'empadronament per acreditar la seva adreça i que aquesta consti a la targeta. En el cas al que es refereix la consulta, el certificat d'empadronament incorporava la frase "habitatge ocupat il·legalment", per la qual cosa la targeta acreditativa de residència també hauria incorporat la dita frase, juntament amb l'adreça.

Segons la consulta, el CNP hauria constatat que la inclusió de la frase "habitatge ocupat il·legalment" en la targeta acreditativa de residència de la persona afectada s'hauria degut a una errada, atès que en el tràmit administratiu davant del dit cos policial s'hauria copiat el contingut del certificat d'empadronament, que des de l'Administració de l'Estat s'hauria rectificat de forma immediata, i s'hauria emès una nova targeta acreditativa de residència rectificada, sense incloure la frase en qüestió.

En definitiva, la consulta considera que la inclusió de la frase en qüestió a la targeta acreditativa de residència, que ja hauria estat eliminada, hauria derivat de la pràctica habitual de l'Ajuntament d'incloure-la al certificat d'empadronament que tramita l'Ajuntament.

Per tant, a la vista de la informació disponible, es sol·licita dictamen específicament en relació amb **l'adequació a la normativa de protecció de dades de la incorporació de la frase "Habitatge ocupat il·legalment" per part d'un Ajuntament, en tots els certificats d'empadronament de persones empadronades a les quals els manca un títol d'habitatge** (és a dir, de persones que es troben en situació d'ocupació d'habitatges).

III

El Padró municipal d'habitants és un registre de caràcter administratiu regulat a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LRBRL).

L'article 15 LRBRL estableix que "Toda persona que viva en España está obligada a inscribirse en el Padrón del municipio en el que resida habitualmente."

I segons l'article 16.1 de l'LRBRL:

"1. El padrón municipal es el registro administrativo donde constan los vecinos de un municipio. Sus datos constituyen prueba de la residencia en el municipio y del domicilio habitual en el mismo. Las certificaciones que de dichos datos se expidan tendrán carácter de documento público y fehaciente para todos los efectos administrativos. (...)".

En el mateix sentit, segons l'article 40.1 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMLC), aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, "El padró municipal és el registre administratiu on consten els veïns d'un municipi. Les dades que consten en el padró constitueixen una prova pel que fa a la residència al municipi i al domicili habitual. Les certificacions expedides pels ajuntaments sobre aquestes dades tenen caràcter de document públic i, en conseqüència, gaudeixen de la presumpció de veracitat i fan prova de les dades que s'hi consignen, a tots els efectes administratius.(...)".

La normativa esmentada estableix l'obligació de tot resident d'inscriure's al Padró del municipi on ha fixat la seva residència amb una triple finalitat: determinar la població d'un municipi, ésser requisit per adquirir la condició de veí i servir per acreditar la residència i el domicili habitual (articles 15 i 16 LRBRL).

Així mateix, s'estableix que la inscripció en el Padró municipal contindrà com a obligatòries les dades següents: nom i cognoms, sexe, domicili habitual, nacionalitat, data i lloc de naixement, número del document d'identitat (o, pels estrangers, la tarja de residència o número del document acreditatiu de la seva identitat), certificat o títol escolar o acadèmic, i, finalment, aquelles dades que puguin ésser necessàries per a l'elaboració dels censos electorals, sempre que es respectin els drets fonamentals (article 16.2 LRBRL). Aquest mateix apartat 2 de l'article 16, *in fine*, preveu la possibilitat d'aportació voluntària de determinades dades ("datos relativos a la designación de las personas que pueden representar a cada vecino ante la administración municipal a efectos padronales, el número de teléfono de contacto y la dirección de correo electrónico") les quals no tindrien relació amb informació relativa a la qüestió que ens ocupa.

L'article 16.3 de l'LRBRL es refereix al règim d'accés a les dades del padró, en els següents termes:

"3. Los datos obligatorios del Padrón Municipal se cederán a otras Administraciones públicas que lo soliciten sin consentimiento previo del afectado solamente cuando les sean necesarios para el ejercicio de sus respectivas competencias, y exclusivamente para asuntos en los que la residencia o el domicilio sean datos relevantes. También pueden servir para elaborar estadísticas oficiales sometidas al secreto estadístico, en los términos previstos en la Ley 12/1989, de 9 de mayo (RCL 1989, 1051y RCL 1990, 1573) , de la Función Estadística Pública y en las leyes de estadística de las Comunidades Autónomas con competencia en la materia. Los datos de aportación voluntaria no serán susceptibles de cesión en ningún caso."

L'article 17.1 de l'LRBRL disposa que "la formación, mantenimiento, revisión y custodia del Padrón municipal corresponde al Ayuntamiento, de acuerdo con lo que establezca la legislación del Estado. (...).

IV

El Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD), defineix tractament de dades com "cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción" (art. 4.2 RGPD).

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors, l'accés i tractament de les dades del padró és possible i s'ajusta a la normativa de protecció de dades, quan la finalitat per la qual es tracten les dades resulta compatible amb la finalitat del padró, i la dada del domicili resulta rellevant (entre d'altres, en els Dictàmens CNS 5/2022, CNS 19/2017, CNS 2/2014, CNS 3/2012, o CNS 9/2013, que es poden consultar al web de l'Autoritat www.apdcat.cat).

D'acord amb això, cal partir de la base que, com es desprèn de la normativa, la utilització del Padró municipal d'habitants i de la informació que s'hi conté per a l'exercici de competències de les administracions públiques en les quals la dada relativa al domicili sigui rellevant, en principi pot resultar lícit, sempre que es disposi de base jurídica suficient (art. 6 RGPD), i que es doni compliment a la resta de principis i garanties de la normativa de protecció de dades (art. 5 RGPD), com veurem a continuació.

L'RGPD estableix que tot tractament de dades personals, en aquest cas, el tractament de dades de les persones empadronades a un municipi, que pugui tractar l'Ajuntament per gestionar el Padró i, en concret, que puguin incloure's als certificats d'empadronament a què fa referència la consulta, ha de ser lícit, lleial i transparent (article 5.1.a) RGPD).

L'article 6.1 de l'RGPD regula les bases jurídiques en les que pot fonamentar-se el tractament de dades personals en els termes següents:

"1. El tratamiento solo será lícito si se cumple al menos una de las siguientes condiciones:

- a) el interesado dio su consentimiento para el tratamiento de sus datos personales para uno o varios fines específicos;
- b) el tratamiento es necesario para la ejecución de un contrato en el que el interesado es parte o para la aplicación a petición de este de medidas precontractuales;
- c) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento;
- d) el tratamiento es necesario para proteger intereses vitales del interesado o de otra persona física;
- e) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento;
- f) el tratamiento es necesario para la satisfacción de intereses legítimos perseguidos por el responsable del tratamiento o por un tercero, siempre que sobre dichos intereses no prevalezcan los intereses o los derechos y libertades fundamentales del interesado que requieran la protección de datos personales, en particular cuando el interesado sea un niño."

Tal i com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en les bases jurídiques de l'article 6.1.c) i e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per tant, cal examinar la normativa específica als efectes de determinar si concorre base jurídica suficient per al tractament de les dades objecte de consulta, tenint en compte que, per la informació de què es disposa, en el cas examinat no concorre l'habilitació per via de l'article 6.1.a) RGPD.

D'entrada, i tenint en compte que el cas que ens ocupa es refereix, per la informació de què es disposa, d'un tractament dut a terme per un Ajuntament, com a responsable de la gestió del padró municipal d'habitants i, per tant, de les dades personals dels afectats (art. 4.7 RGPD), cal examinar si podria concórrer la base jurídica de l'article 6.1, apartat c) RGPD, és a dir, si el tractament de la informació controvertida és necessari per al compliment d'una obligació legal per part de l'Ajuntament, o la base jurídica de l'article 6.1.e) RGPD, de

manera que el tractament en qüestió sigui necessari per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici dels poders públics del responsable, és a dir, l'Ajuntament.

En un i altre cas, convé reiterar que, per aplicació de la pròpia normativa (art. 6.3 RGPD i art. 8 LOPDGDD), perquè puguin concórrer aquestes bases jurídiques, cal que s'hagi establert en una norma amb rang de llei.

V

Segons l'article 55.1 del Reglament de Població i Demarcació de les Entitats Local (RPDTEL), aprovat pel Reial decret 1690/1986, de 11 de juliol:

“1. Son vecinos del municipio las personas que residiendo habitualmente en el mismo, en los términos establecidos en el artículo 54.1 de este Reglamento, se encuentran inscritos en el padrón municipal.

La adquisición de la condición de vecino se produce desde el mismo momento de su inscripción en el padrón.”

L'article 54.1 de l'RPDTEL preveu l'obligació de tota persona que visqui a Espanya, d'inscriure's a padró.

Davant de cada sol·licitud d'empadronament, l'Ajuntament respectiu ha de comprovar la veracitat de les dades del sol·licitant, en els termes de l'article 59 RPDTEL, segons el qual:

“1. La hoja padronal o formulario será firmada, de forma manuscrita o por los sistemas de firma admitidos en el caso de tramitación por medios electrónicos, por todos los vecinos cuyos datos figuren en la misma o, en su caso, por su representante legal.

2. El Ayuntamiento podrá comprobar la veracidad de los datos consignados por los vecinos, exigiendo al efecto la presentación del documento nacional de identidad, el certificado de registro de ciudadano de la Unión Europea, la tarjeta de identidad de extranjero, el pasaporte, el libro de familia o certificado de nacimiento, **el título que legitime la ocupación de la vivienda u otros documentos análogos.**”

En aquest punt hem de fer referència a la Resolución de 17 de febrero de 2020, de la Presidencia del Instituto Nacional de Estadística y de la Dirección General de Cooperación Autonómica y Local, por la que se dictan instrucciones técnicas a los Ayuntamientos sobre la gestión del Padrón municipal, actualmente vigente, i que disposa el següent, en desenvolupament de la normativa esmentada (apartat 2 de l'Annex):

“El artículo 16 de la Ley 7/1985, de 2 de abril (RCL 1985, 799, 1372), Reguladora de las Bases del Régimen Local, en su apartado 2, establece los datos obligatorios que deberá contener la inscripción padronal.

A estos efectos **el Ayuntamiento podrá comprobar la veracidad de los datos** consignados por los vecinos en la hoja padronal, exigiendo la presentación del documento acreditativo de la identidad, el libro de familia, el título que legitime la ocupación de la vivienda u otros documentos análogos, en virtud del artículo 59.2 del Reglamento de

Población y Demarcación Territorial de las Entidades Locales, y de **acuerdo con las especificaciones de los apartados siguientes.**”

Òbviament, podria donar-se el supòsit que, ateses les circumstàncies d'una sol·licitud d'empadronament concreta, i de la documentació aportada o no pel sol·licitant a efectes de la verificació a què es refereix l'article 59.2 RPDTL, l'Administració responsable (l'Ajuntament) tingui dubtes o sospites que la sol·licitud pugui ser fraudulenta o, en el context de la consulta, que pogués tractar-se d'una “ocupació il·legal”.

En aquest punt, interessa especialment la previsió de l'apartat 2.3 de la Resolució de 17 de febrer de 2020, citada, segons la qual (el subratllat és nostre):

“2.3 Documentación acreditativa del domicilio de residencia. El Padrón es el registro administrativo que pretende reflejar el domicilio donde residen las personas que viven en España. Su objetivo es, por tanto, dejar constancia de un hecho, por lo que, en principio, no debe resultar distorsionado ni por los derechos que puedan o no corresponder al vecino para residir en ese domicilio, ni por los derechos que podrían derivarse de la expedición de una certificación acreditativa de aquel hecho.”

En consonancia con este objetivo, la norma fundamental que debe presidir la actuación municipal de gestión del Padrón es la contenida en el artículo 17.2 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, donde dice que los Ayuntamientos realizarán las actuaciones y operaciones necesarias para mantener actualizados sus Padrones de modo que los datos contenidos en éstos concuerden con la realidad.

Por ello, las facultades atribuidas al Ayuntamiento en el artículo 59.2 del Reglamento de Población y Demarcación Territorial de las Entidades Locales para exigir la aportación de documentos a sus vecinos tienen como única finalidad «comprobar la veracidad de los datos consignados», como textualmente señala el propio artículo.

En consecuencia, tan pronto como el gestor municipal adquiera la convicción de que los datos que constan en la inscripción padronal se ajustan a la realidad, deja de estar facultado para pedir al vecino ulteriores justificantes que acrediten aquel hecho.

Y, en concreto, la posibilidad de que el Ayuntamiento solicite del vecino «el título que legitime la ocupación de la vivienda» (artículo 59.2 del Reglamento de Población y Demarcación Territorial de las Entidades Locales) no atribuye a las Administraciones Locales ninguna competencia para juzgar cuestiones de propiedad, de arrendamientos urbanos o, en general, de naturaleza jurídico-privada, sino que tiene por única finalidad servir de elemento de prueba para acreditar que, efectivamente, el vecino habita en el domicilio que ha indicado.

Por ello, este título puede ser:

- Título de propiedad (escritura, contrato de compraventa, Nota del Registro, comprobación de bases de datos municipales donde conste dicha propiedad, etc.).
- Contrato vigente de arrendamiento de vivienda para uso de residencia habitual acompañado del último recibo de alquiler.

El Ayuntamiento tiene la potestad de aceptar otros documentos, hechas las comprobaciones que considere oportunas (suministros de luz, agua, etc.).

Asimismo, el gestor municipal podrá comprobar por otros medios (informe de Policía local, inspección del propio servicio, etc.) que realmente el vecino habita en ese domicilio, y en caso afirmativo inscribirlo en el Padrón.”

En definitiva, per aplicació de la normativa sectorial (LRBRL), en concret, l'article 17.2 LRBRL, segons el qual *“Los Ayuntamientos realizarán las actuaciones y operaciones necesarias para mantener actualizados sus Padrones de modo que los datos contenidos en éstos concuerden con la realidad”*, i en els termes que concreta la Resolució de 2020, l'Ajuntament està legitimat per demanar determinada informació als sol·licitants i, per tant, a fer un tractament d'aquesta informació, sempre als efectes i amb l'abast que preveu la normativa estudiada.

En d'altres apartats de la mateixa Resolució de 17 de febrer de 2020, es reitera que “la inscripción padronal es completamente independiente de las controversias jurídico-privadas sobre la titularidad de la vivienda (...)” (apartat 3.3 de la Resolució).

I en aquest mateix apartat 3.3 de la Resolució de 2020, es fa referència a que:

“Las situaciones más extremas pueden plantear la duda sobre la procedencia o no de su constancia en el Padrón municipal. El criterio que debe presidir esta decisión viene determinado por la posibilidad o imposibilidad de dirigir al empadronado una comunicación al domicilio que figure en su inscripción. En el caso de que sea razonable esperar que esa comunicación llegue a conocimiento del destinatario, se le debe empadronar en esa dirección.

La correcta aplicación de este criterio determina, por un lado, que se deba aceptar como domicilio cualquier dirección donde efectivamente vivan los vecinos, y, por otro, que pueda y deba recurrirse a un «domicilio ficticio» en los supuestos en que una persona que carece de techo reside habitualmente en el municipio y sea conocida de los Servicios Sociales correspondientes.”

Per tant, aquesta Resolució, que estableix les instruccions tècniques que han de seguir els Ajuntaments en aplicació de la normativa (LRBRL), preveu l'obligació d'empadronar persones que, fins i tot, poden trobar-se en el que la norma qualifica com a “supòsits especials d'empadronament” (apartat 3 de la Resolució), sense que correspongui a l'Ajuntament, com explicita la normativa esmentada, dirimir o jutjar qüestions relatives a la propietat, o de naturalesa jurídic privada (com podria ser un conflicte relatiu a l'ocupació d'un domicili, o relatiu al títol o dret legítim per a ocupar-lo).

Amb tot això, als efectes de la normativa de protecció de dades, podem entendre que efectivament els Ajuntaments estarien legitimats per tractar dades personals i documentació relacionada amb la gestió del padró i als efectes de gestionar l'empadronament dels veïns del municipi, en compliment de les bases jurídiques de l'article 6.1, apartats c) i e) RGPD), si bé únicament en els termes i amb les finalitats que, com hem vist, preveu la normativa aplicable.

Com hem dit, l'article 6.3 RGDPD disposa que:

“3. La base del tratamiento indicado en el apartado 1, letras c) y e), deberá ser establecida por:

a) el Derecho de la Unión, o

b) el Derecho de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento.

La finalidad del tratamiento deberá quedar determinada en dicha base jurídica o, en lo relativo al tratamiento a que se refiere el apartado 1, letra e), será necesaria para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento. (...).”

A això cal afegir que els Ajuntaments, com a responsables del tractament de dades del padró municipal, han de donar compliment, entre d'altres, al principi de limitació de la finalitat, segons el qual les dades han de ser “b) recogidos con fines determinados, explícitos y legítimos, y no serán tratados ulteriormente de manera incompatible con dichos fines; (...).”

Per tant, a la vista de la normativa estudiada, en principi es pot considerar que hi hauria suficient base jurídica per tal que els Ajuntaments tractin la informació necessària per a dur a terme la gestió i inscripció en el padró, en concret, en relació amb la tasca de verificar la informació aportada pels sol·licitants, tenint en compte la previsió de l'article 17.2 LRBRL, citada, i arran de les facultats que els atribueix l'article 59.2 de l'LRPDTEL. Tot això, amb l'abast que determini la pròpia normativa aplicable.

Això, sense que correspongui als Ajuntaments, com explicita la mateixa normativa aplicable (Resolució de 2020), la competència “per a jutjar qüestions de propietat, d'arrendaments urbans o, en general, de naturalesa jurídico-privada”, més enllà, com hem dit, de constatar la veracitat de la documentació aportada pels sol·licitants.

Per tant, des de la perspectiva de la protecció de dades, el tractament de la documentació que puguin reclamar als afectats a efectes de verificació, tindria com a única finalitat, precisament, “comprovar la veracitat de les dades consignades pels veïns”, com estableix el dit article 59.2, citat.

Qüestió diferent és que es pugui considerar que la concurrència d'una base jurídica per a una finalitat molt específica, permeti el tractament que és, pròpiament, objecte de consulta, consistent en incloure dades que van més enllà de les que la normativa preveu que han de constar obligatòriament al padró municipal, i que es refereixin a documentació que l'Ajuntament hagi requerit per a dur a terme les tasques de verificació esmentades.

VI

En aquest sentit, recordem que la consulta planteja específicament si la frase controvertida (“habitatge ocupat il·legalment”) ha d'aparèixer als certificats d'empadronament que emet l'Ajuntament.

Sobre això, pel que fa a l'expedició de certificats o certificacions d'empadronament, l'article 61 de l'RPDTEL estableix el següent:

“Las certificaciones a que se refiere el artículo 53.1 del presente Reglamento serán expedidas por el Secretario del Ayuntamiento o funcionario en quien delegue, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 204 y 205 del Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Entidades Locales, aprobado por Real Decreto 2568/1986, de 28 de noviembre. (...)”

Així doncs, els Ajuntaments, com a encarregats de gestionar el Padró Municipal, han d'expedir o emetre els corresponents certificats als efectes d'acreditar la residència o domicili habitual de les persones empadronades en un domicili.

Pel que fa al contingut que han de tenir les certificacions que emeten els Ajuntaments, val a dir que l'RPDTEL no especifica quin ha de ser aquest contingut, si bé sembla lògic que s'hagi de contenir únicament, si escau, les dades a les que es refereix la pròpia normativa (art. 16 LRBRL i art. 94 RPDTEL).

Com es desprèn d'aquesta normativa, entre les dades que han de constar als certificats d'empadronament, hi hauria l'adreça del sol·licitant, però no altra informació referida al títol de propietat, lloguer, o altra documentació que l'Ajuntament hagi pogut requerir a efectes de verificació.

Per tant, d'entrada, no sembla que la normativa prevegi incloure, més enllà de la informació que conté el padró i que explicita la normativa estudiada, altra informació sobre el títol de propietat, contracte vigent, etc, ni cap altra documentació que l'Ajuntament hagi pogut requerir als sol·licitants als efectes de les tasques de verificació a què ens hem referit.

Així, no sembla necessari o justificat (als efectes de considerar concurrents les bases jurídiques de l'article 6.1 RGPD, esmentades), que als certificats d'empadronament hagin de constar informacions referides a la documentació que l'Ajuntament ha pogut sol·licitar per verificar la informació aportada pel sol·licitant, qüestió a la que ja ens hem referit.

Així, no sembla que la finalitat pròpia del padró, com és determinar la població d'un municipi, ésser requisit per adquirir la condició de veí i servir per acreditar la residència i el domicili habitual (articles 15 i 16 LRBRL), justifiqui la inclusió en els certificats d'empadronament d'altres dades, més enllà de les previstes a la pròpia normativa.

Amb tot això, la normativa estudiada no permet considerar que, amb caràcter general, hi hagi suficient base jurídica (ex. art. 6.1, apartats c) i e) RGPD), per considerar necessària la inclusió d'informació sobre el títol habilitant, o altra documentació que acrediti que una persona habita a un domicili concret, en els certificats d'empadronament.

Això, sens perjudici que, com hem vist anteriorment, l'Ajuntament hagi de tractar aquesta informació per a la finalitat de verificació esmentada.

A més, cal tenir en compte, com a posat de manifest abastament aquesta Autoritat, que fins i tot en el cas que es pogués considerar que hi ha suficient base jurídica per a dur a terme un determinat tractament (en aquest cas, incloure en els certificats la informació controvertida),

cal recordar que el responsable està obligat a donar compliment a la resta de principis i garanties de la normativa de protecció de dades.

Segons l'article 5.1.d) RGPD, el responsable ha de donar compliment al principi d'exactitud, segons el qual, les dades tractades han de ser: "exactos y, si fuera necesario, actualizados; se adoptarán todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan («exactitud»);".

En aquest sentit, ja hem dit que es desprèn de la normativa aplicable (apartat 2.3 Resolució de 17 de febrer de 2020), que el fet que un Ajuntament demani al sol·licitant informació sobre el títol que legitima l'ocupació d'un habitatge, no atorga competències a l'Ajuntament per jutjar qüestions relacionades amb aquesta legitimació, qüestió que correspondria, en principi, a les autoritats judicials corresponents.

Així, incloure en els certificats d'empadronament una frase com la que refereix la consulta, de la que es dedueix una ocupació il·legal d'un domicili, qüestió que no correspon determinar a l'Ajuntament, no permet assegurar que aquesta informació sigui exacta, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades.

Això, sens perjudici d'altres consideracions respecte la situació d'il·legalitat o d'irregularitat administratives que pugui comportar l'ocupació d'un habitatge sense el suficient títol habilitant, qüestió que no correspon dirimir a aquesta Autoritat.

També resulta rellevant el principi de minimització de dades, segons el qual les dades han de ser les adequades, pertinents i limitades a allò necessari en relació amb la finalitat del tractament (art. 5.1.c) RGPD).

I més enllà que la normativa estudiada no preveu la inclusió de la informació objecte de consulta en els certificats d'empadronament, i que aquesta inclusió tampoc no sembla necessària per a la finalitat pròpia del padró, cal tenir en compte que la utilització dels certificats d'empadronament per part de la ciutadania es pot produir en relació amb procediments administratius de molt diversa naturalesa, en els quals el principi de minimització obliga a utilitzar les dades estrictament necessàries per a la finalitat corresponent.

D'aquesta manera, atesa la informació de què es disposa, podria resultar contrari al principi de minimització de dades, la inclusió en els certificats d'empadronament de la informació referida al títol habilitant (títol de propietat, contracte vigent, altra documentació requerida per l'Ajuntament o, fins i tot, la manca d'aquesta documentació), tenint en compte la finalitat d'aquests certificats.

Conclusions

A la vista de la normativa estudiada, i per la informació de què es disposa, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades no sembla que hi hagi suficient base jurídica (art. 6.1 RGPD) que permeti considerar necessària la inclusió generalitzada en els certificats d'empadronament d'informació relativa a l'existència o no del títol d'ocupació d'un

habitatge o altra informació relacionada, ni sembla que aquesta pràctica generalitzada s'ajusti als principis de minimització i d'exactitud de dades personals (art. 5.1, apartats c) i d) RGPD).

Això, sens perjudici que l'Ajuntament tingui base jurídica suficient per al tractament de la informació objecte de consulta, en els termes que preveu la normativa i als efectes de la verificació a què es refereix l'article 59.2 RPDTEL.

Barcelona, 2 d'agost de 2024